

De volgende getuige was de Keukenmeid der Koningin. Ze droeg de peperbus in de hand. Alice giste wie deze getuige was reeds vóór ze haar de zaal zag binnenkomen, doordien alle menschen bij de deur tegelijk begonnen te niezen.

«Vertel, wat je weet», zei de Koning.

«Doe 'k niet», zei de Keukenmeid.

De Koning keek bedremmeld het Witte Konijn aan, dat zacht zeide: «Uwe Majesteit moet *deze* getuige eenige kruisvragen doen».

«Wel als dat moet, dan moet het», zei de Koning op droefgeestigen toon. Toen vouwde hij zijn armen, fronste de wenkbrauwen, staarde de Keukenmeid eenige oogenblikken strak aan en sprak daarop met diepe stem:

«Waarvan worden taartjes gemaakt?»

«Doorgaans van peper», zei de Keukenmeid.

«Van stroop», zei een slaperige stem achter haar.

«Arresteer dien Zevenslaper», gilte de Koningin.

«Zijn kop af! Gooi hem er uit! Onderdruk hem! Knijp hem! Snijd zijn snorrebaard af!»

Gedurende eenige oogenblikken was de gansche zaal in opschudding, terwijl eenigen den Zevenslaper er uit gooiden. En toen men weer tot bedaren gekomen was, was de Keukenmeid verdwenen.

«Dat maakt niets uit!» zei d
zeer verlicht. «Roep de volge

«Maar», zoo sprak hij fluister
»maar werkelijk, lieve, *jij* mo
tuige kruisvragen stellen. Ik
krijgerbepaald hoofdpijn van!»

Alice sloeg nauwlettend acht
op het Witte Konijn, terwijl
het de lijst doorsnuffelde, daar
ze erg nieuwsgierig was te
wetén, wie de volgende getuige
zou zijn. Want *veel* is er nog
niet aan 't licht gekomen»,
zei ze bij zich zelve. Stel u
haar verbazing voor, toen het
hard het maar kon, met zijn s
naam aflas van: «Alice!»